

Analýza sebecharakterizačního náčrtu

Techniky

1. Hledání sekvencí témat
  - přechodů z tématu na téma
2. Uvažování o větách s největší mírou obecnosti
  - tzn. jejich hledání a poté uvažování o zbytku jako o rozvíjení těchto vět
3. Reflexe každé věty oproti kontextu
  - jak jednotlivé věty působí „o samotě“ a jak by působily v případě, že by je zbytek textu rozvíjel (tzn. podobné předchozímu bodu, ale pro každou větu)
4. Shromáždění pojmů
  - hledání opakovaných pojmů a v jakém jsou vzájemném vztahu
5. Posouvání důrazu na jednotlivé části vět
  - např. 7 možných čtení věty – „Celkově / se snaží / udělat dojem na lidi / hlavně starší / svými znalostmi / postoji / a upřímností.“
6. Přeformulování určitých vět a témat vlastními slovy
  - možnost lepšího porozumění

Zaměření

Analýza kontextových oblastí použitých v protokolu

- kde se autor vidí odlišný od ostatních lidí (jinak by o tom nepsal)
- kde se cítí bezpečně, aby o sobě psal
- zvláštní pozornost věnovat zmiňovaným osobám zalidňujícím svět autora

Analýza hlavních témat

- především vysvětlování, proč jsou věci tak, jak jsou
- důvody, účely, příčiny, důsledky, překážky, handicap, obtíže (také jejich odmítání)
- řešení minulých problémů, způsoby omlouvání sebe a druhých
- hodnoty a poznámky o etice, morálce
- jak jsou za sebou

Analýza dimenzí

- hledání dichotomických alternativ, mezi kterými musí autor neustále volit
- např. *lidé, kteří mě mají rádi* / *lidé, kteří mě nemají rádi* (časté v rané adolescenci), *upřímnost* / *strojenost* (časté v pozdní adolescenci)
- existuje možnost, že jeden z pólů dichotomie není explicitně vyjádřen, pak je nutné formulovat hypotézy, co je asi protikladem
- jak vidí autor sám sebe na těchto dimenzích
- volba jazykových prostředků – odstavce, interpunkce, překlady, nezvyklé používání slov, použitý slovník atd.